

चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक चार

परीक्षा आणि विजय: पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती आणि शहाण्यांवरचा शिककांकन

Jeff Pippenger

2024-09-23

संयुक्त राज्यांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीद्वारे दर्शविलेल्या परीक्षेचे चित्रण करणारी भविष्यसूचक रेषा, राज्यघटनेच्या रेषेचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या तीन चिन्हबिंदूंशी समांतर चालते. त्या एकमेकींशी समांतर चालतात आणि प्रत्येक रेषा दुसऱ्या रेषेला उद्देशून विशिष्ट माहिती पुरविते. संयुक्त राज्यांतील रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होणाऱ्या छळाच्या काळात, देवाच्या सिंहासन-मंडपातून प्रकट होणाऱ्या प्रकाशात चालण्यास जे पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा उत्तीर्ण होतात ते मग कसे सिद्ध होतात? पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या परीक्षेत असे कोणते तत्त्व आहे की जे शहाण्या कुमारिकांना अशा अनुभवात मुद्रांकित करते, ज्यामुळे रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या त्या छळाच्या कालखंडातून—जेव्हा राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो, आणि सैतान आपली अद्भुत कृत्ये आरंभ करतो—त्यांना मार्गक्रमण करता येते?

“जेव्हा आकाशीय गौरव आणि भूतकाळातील छळांची पुनरावृत्ती एकत्र मिसळलेली असेल, तेव्हा पृथ्वीवर जिवंत असणाऱ्या देवाच्या लोकांच्या अनुभवाची कोणतीही कल्पना देणे अशक्य आहे. ते देवाच्या सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालतील. देवदूतांच्या माध्यमाने स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये सतत संपर्क राहील. आणि सैतान, दुष्ट देवदूतांनी वेढलेला, आणि स्वतःला देव असल्याचा दावा करीत, शक्य असल्यास अगदी निवडलेल्या लोकांनाही फसविण्यासाठी सर्व प्रकारचे चमत्कार करील.” Testimonies, volume 9, 16.

योहान सहाव्या अध्यायात नोंदविलेल्या, कफर्नहूम येथील सभास्थानात ख्रिस्ताने सादर केलेल्या संदेशाविषयी सिस्टर व्हाईट भाष्य करतात. त्यांचे भाष्य *The Desire of Ages* या ग्रंथात, *The Crisis in Galilee* या शीर्षकाच्या अध्यायात आढळते. तेथे त्या यावर भर देतात की, योहान ६ मध्ये घडलेल्या बंडाळीला रोखण्याचा ख्रिस्ताने कोणताही प्रयत्न केला नाही, जरी त्याला पूर्णपणे ठाऊक होते की मनुष्यांतील आपल्या सेवाकार्यातील इतर कोणत्याही काळापेक्षा त्या वेळी तो अधिक शिष्य गमावणार होता.

“येशूने अशी परीक्षेची सत्यता मांडली की ज्यामुळे त्याच्या अनेक शिष्यांनी मागे फिरणे निवडले, तेव्हा त्याला आपल्या शब्दांचा परिणाम काय होईल हे ठाऊक होते; परंतु त्याला दयेचा एक हेतू पूर्ण करावयाचा होता. त्याने पूर्वीच पाहिले होते की परीक्षेच्या क्षणी त्याच्या प्रत्येक प्रिय शिष्याची कठोर कसोटी होईल. गेथसेमनीतील त्याची वेदना, त्याचा विश्वासघात आणि त्याचे क्रूसावर खिळले जाणे, हे त्यांच्यासाठी अत्यंत कठीण अशी परीक्षा ठरणार होते. यापूर्वी कोणतीही चाचणी दिली गेली नसती, तर केवळ स्वार्थी हेतूंनी प्रेरित असणारे अनेक जण त्यांच्याशी जोडले गेले असते. जेव्हा त्यांच्या प्रभूला न्यायसभेत दोषी ठरविण्यात आले; जेव्हा ज्या लोकसमूहाने त्याचे आपल्या राजाप्रमाणे स्वागत केले होते त्याच लोकसमूहाने त्याच्यावर फुत्कारले आणि त्याची निंदा केली; जेव्हा उपहास करणाऱ्या गर्दीने, ‘त्याला क्रूसावर खिळा!’ अशी आरोळी ठोकली—जेव्हा त्यांच्या सांसारिक महत्त्वाकांक्षा चुरडल्या गेल्या, तेव्हा हे स्वार्थलोलुप लोक येशूप्रतीची आपली निष्ठा सोडून देऊन, शिष्यांच्या अतिप्रिय आशांचा नाश झाल्यामुळे त्यांना झालेल्या शोक व निराशा यांव्यतिरिक्त, त्यांच्यावर आणखी एक कडू, अंतःकरणाला जड पडणारे दुःख ओढवून आणले असते. त्या अंधकारमय क्षणी, त्याच्यापासून दूर फिरलेल्या लोकांचे उदाहरण इतरांनाही सोबत घेऊन गेले असते. परंतु येशूने ही संकटपरिस्थिती अशा वेळी घडवून आणली, जेव्हा तो आपल्या वैयक्तिक उपस्थितीद्वारे अद्याप आपल्या खऱ्या अनुयायांच्या विश्वासाला बळ देऊ शकत होता.”

“दयाळू मुक्तिदाता, ज्याने त्याच्यावर येऊ घातलेल्या विनाशाची पूर्ण जाणीव असूनही, कोमलतेने शिष्यांचा मार्ग सुकर केला, त्यांच्या सर्वोच्च कसोटीकरिता त्यांना तयार केले, आणि अंतिम परीक्षेसाठी त्यांना बळकट केले!” द डिझायर ऑफ एजेस, 394.

रविवारचा कायदा ही अंतिम परीक्षा आहे ज्यामध्ये स्वभाव प्रकट होतो. अंतिम परीक्षेपूर्वी, जो ख्रिस्त कधीही बदलत नाही, तो अशी एक परीक्षा अनुमती देतो की ज्याद्वारे त्याच्या लोकांचे शाश्वत भाग्य ठरविले जाईल. ती अशी परीक्षा आहे की जी त्यांनी शिक्कामोर्तब होण्यापूर्वी, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी त्यांचा कृपाकाल संपुष्टात येण्यापूर्वी, उत्तीर्ण केली पाहिजे. ती एक भविष्यवाणीतील परीक्षा आहे जी शहाण्या कुमारिकांना “त्यांच्या मुकुटमणीसदृश परीक्षेसाठी तयार करते, आणि त्यांना अंतिम परीक्षेसाठी दृढ करते!” त्यांची “मुकुटमणीसदृश परीक्षा” हीच त्यांची सर्वोच्च परीक्षा आहे, कारण शहाण्या कुमारिका त्या आहेत ज्या “शुद्ध केल्या जातात, शुभ्र केल्या जातात आणि परीक्षित केल्या जातात.” अंतिम परीक्षा हीच त्यांची मुकुटमणीसदृश परीक्षा आहे, आणि त्या परीक्षेच्या काळात शहाण्या कुमारिका “देवाच्या सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालतील”. “पशूच्या प्रतिमेची रचना” असे दर्शविलेल्या या परीक्षेच्या प्रक्रियेमध्ये असे काय आहे जे शहाण्या कुमारिकांना त्या मुकुटमणीसदृश परीक्षेसाठी तयार करते आणि त्यांना देवाच्या सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालण्यास समर्थ करते? देवाच्या सिंहासनापासून जो प्रकाश निघतो तो कोणता आहे?

आणि जेव्हा त्याने सातवी मोहोर उघडली, तेव्हा सुमारे अर्धा तास स्वर्गात शांतता होती. आणि मी देवासमोर उभे असलेले ते सात देवदूत पाहिले; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. आणि दुसरा एक देवदूत येऊन वेदीजवळ उभा राहिला; त्याच्याजवळ सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व संतांच्या प्रार्थनांसह सिंहासनासमोरील सोन्याच्या वेदीवर अर्पण करावा. आणि धूपाचा धूर, जो संतांच्या प्रार्थनांसह होता, तो देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला. आणि त्या देवदूताने धूपपात्र घेतले, आणि ते वेदीच्या अग्नीने भरून पृथ्वीवर फेकून दिले; आणि तेव्हा वाणी, मेघगर्जना, विजा, आणि भूकंप झाला. प्रकटीकरण 8:1-5.

शेवटच्या दिवसांत, ज्या काळात दहा कुमारींचा दृष्टांत पूर्ण होत आहे आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जात आहे, त्या वेळी सातवा शिक्का उघडला जातो आणि तो पवित्र जनांच्या प्रार्थनांच्या उत्तरादाखल पृथ्वीवर अग्नी फेकला जात असल्याचे दर्शवितो. दहा कुमारींच्या दृष्टांताच्या अंतिम व परिपूर्ण पूर्ततेत खाली फेकला जाणारा अग्नी म्हणजे मध्यरात्रीच्या पुकाराचा संदेश होय, ज्याचे प्रतिरूप एक्सेटर छावणी सभेतील पवित्र आत्म्याच्या ओतण्याद्वारे, तसेच पेन्टेकोस्टच्या वेळी झालेल्या पवित्र आत्म्याच्या ओतण्याद्वारे दाखविण्यात आले, जेथे त्याचे प्रतिनिधित्व अग्नी म्हणून करण्यात आले होते. मध्यरात्रीच्या पुकाराच्या संदेशावरील सिस्टर व्हाइट यांची टिप्पणी लक्षात घ्या.

“ज्यांनी पहिला संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्यापासून काहीही लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या घोषणेमुळेही त्यांना लाभ झाला नाही, जी त्यांना विश्वासाने येशूसह स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्यास तयार करण्यासाठी होती. आणि पूर्वीचे ते दोन संदेश नाकारल्यामुळे त्यांनी आपली समज इतकी अंधकारमय करून टाकली आहे की, त्यांना तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशातील प्रकाश काहीच दिसत नाही, जो परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग दाखवितो. मी पाहिले की, जसे यहूद्यांनी येशूला क्रूसावर खिळले, तसेच नामधारी मंडळ्यांनी या संदेशांनाही क्रूसावर खिळले आहे; आणि म्हणून त्यांना परमपवित्र स्थानी जाणाऱ्या मार्गाचे काहीही ज्ञान नाही, आणि तेथील येशूच्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकत नाही. जसे यहूदी आपले निरुपयोगी अर्पण अर्पित होते, तसेच हे लोकही आपली निरुपयोगी प्रार्थना त्या विभागाकडे अर्पितात, जो येशूने सोडून दिला आहे; आणि सैतान, या फसवणुकीमुळे संतुष्ट होऊन, धार्मिक स्वरूप धारण करतो, आणि या ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणाऱ्यांची मने स्वतःकडे वळवितो, आपल्या सामर्थ्याने, आपल्या चिन्हांनी व खोट्या अद्भुतकृत्यांनी कार्य करित, त्यांना आपल्या सापळ्यात घट्ट अडकवून ठेवण्यासाठी.” Early Writings, 259-261.

मिलराइट इतिहासात मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाची चाचणी “त्यांना विश्वासाने येशूबरोबर स्वर्गीय पवित्रस्थानातील अतिपवित्र स्थानात प्रवेश करण्यास तयार करण्यासाठी होती.” आता उलगडत असलेला मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेशही पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करणारा म्हणून दर्शविला आहे. हे दोन्हीही तीच चाचणी आहेत जी कृपाकाळाच्या समाप्तीकडे नेते, जिथे स्वभाव प्रकट होतो. जेव्हा मिलराइट लोकांनी विश्वासाने अतिपवित्र स्थानात प्रवेश केला, तेव्हा त्यांच्या विश्वासाची पुन्हा एकदा परीक्षा झाली. एकशे चव्वेचाळीस हजारांचा विश्वास रविवारच्या कायद्याच्या वेळी परीक्षित केला जाईल, परंतु त्यांना हे आश्वासन देण्यात आले आहे की ते सुरक्षित राहतील, कारण ते “सातव्या शिक्क्यापासून निघणाऱ्या प्रकाशात” चालतील, जो मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश जुलै 2023 मध्ये उलगडू लागला तेव्हा उघडण्यात आला.

त्या काळी उघडण्यात आलेला संदेश ‘ओळीवर ओळ’ या पद्धतीद्वारे स्थापित केला जातो; आणि हीच उत्तरवर्षावाची पद्धत आहे. उत्तरवर्षाव 2001 मध्ये शिंपडू लागला, आणि अॅडव्हेंटिझमची अंतिम परीक्षा सुरू झाली. जुलै 2023 मध्ये, रविवारच्या कायद्याने समाप्त होणाऱ्या परीक्षेच्या प्रक्रियेतील अंतिम कालखंड सुरू झाला, जेव्हा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश—जो उत्तरवर्षावही आहे, सातवे शिक्के काढून टाकले गेल्यावर उत्पन्न होणारी ज्ञानवृद्धीही आहे, आणि सात गडगडाटांचे उघडणे तसेच येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरणही आहे—सुरू झाला. भविष्यसूचक प्रकाशाच्या उघडण्याचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या सर्व रेषा दानिएल अध्याय अकरा, वचन चाळीस यांच्या गुप्त इतिहासात उघडल्या गेल्या आहेत, असे ओळखले जाते.

त्या गुप्त इतिहासात संविधानाच्या तीन मुख्य मार्गचिन्हांची रेषा प्रतिनिधित्वित्व होते. ही ती रेषा आहे, जेव्हा चर्च आणि राज्य एकत्र येऊन पशूची प्रतिमा निर्माण करतात. त्यात अशी एक भविष्यवाणीची रेषा समाविष्ट आहे जी संयुक्त संस्थानांच्या राष्ट्राध्यक्षांना उद्देशून आहे, आणि जी पृथ्वी-पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाच्या इतिहासात घडणाऱ्या राजकीय संघर्षांच्या गतिशीलतेचे चित्रण करते. त्या रेषेत संयुक्त संस्थानांच्या दोन्ही प्रमुख राजकीय पक्षांचे समांतर इतिहास समाविष्ट आहेत. ती रेषा 1844 मधील तिच्या आरंभीपासून रविवारच्या कायद्याच्या वेळी नागरी सरकारवरील नियंत्रण बळकावून घेईपर्यंत धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या शिंगाशी निकट संबंध राखते.

धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाची भविष्यवाणीतील भूमिका धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाचे प्रतीक म्हणून हास्मोनेअन राजवंशाच्या साक्षीस समाविष्ट करते. धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवादाच्या शिंगाच्या रेषेच्या पार्श्वभूमीवर तुमच्याकडे लाओदीकीय सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीची रेषाही आहे. लाओदीकीय अॅडव्हेंटवादाच्या रेषेतून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची रेषा येते. त्या गुप्त इतिहासात तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामची रेषाही आहे. रशियाची एक रेषा आहे, संयुक्त राष्ट्रांची एक रेषा आहे आणि अर्थातच, पोपसत्तेचीही एक रेषा आहे.

जर भविष्यवाणीचा विद्यार्थी अंतिम दिवसांत जगणाऱ्या बेरेयासारखा स्वतःला लागू करील, तर तो चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात ओळखल्या गेलेल्या रेषांवर पोषण घेईल. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी देवदूताच्या हातातून पुस्तक घेऊन ते खाईल. त्यानंतर, जेव्हा रविवारच्या कायद्याची अंतिम परीक्षा येईल, तेव्हा त्याने केवळ उघड करण्यात आलेल्या मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश समजून घेतलेला असेल असे नव्हे, तर संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूची प्रतिमा कशी घडविण्यात आली हेही तो पूर्णपणे समजून घेईल.

सातव्या शिक्क्याचा प्रकाश सिंहासनापासून प्रकट होतो, आणि दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताच्या संदर्भात तो मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश आहे. मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश हाच तो आहे जो शहाण्या कुमारिकांना त्या काळासाठी तयार करतो, जेव्हा भूतकाळातील छळ पुन्हा घडतात.

“आपल्या गत इतिहासाचा आढावा घेताना, आपल्या आजच्या स्थितीपर्यंत झालेल्या प्रगतीच्या प्रत्येक पावलातून प्रवास करून, मी म्हणू शकते, देवाची स्तुती असो! देवाने काय कार्य केले आहे हे मी पाहते तेव्हा, मी आश्चर्याने भरून जाते, आणि नेता म्हणून ख्रिस्ताविषयी विश्वासाने परिपूर्ण होते. भविष्यासंबंधी आपल्याला भय बाळगण्यास काहीच कारण नाही, फक्त आपण प्रभुने आपल्याला ज्या मार्गाने चालविले आहे तो मार्ग, आणि आपल्या गत इतिहासातील त्याचे शिक्षण, हे विसरलो तरच.” Testimonies to Ministers, 31.

जुलै २०२३ मध्ये सुरु झालेल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत प्रभु आपल्या लोकांचे नेतृत्व करित आहे. त्या नेतृत्वामध्ये चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाच्या संदर्भात भविष्यवाणीचा शब्द उघड करणे समाविष्ट होते. तो इतिहास संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूची प्रतिमा कशी घडविली जाते हे ओळखून देतो, आणि अर्थातच अंतिम काळातील घटनांच्या केवळ त्या एका घटकापेक्षा कितीतरी अधिकही उलगडतो. जेव्हा आपण रविवारच्या कायद्याच्या वेळी त्या परमोच्च कसोटीमध्ये स्वतःला आढळतो, जेव्हा भूतकाळातील छळ पुन्हा घडू लागतात, तेव्हा “प्रभुने आम्हाला कसे मार्गदर्शन केले, आणि आपल्या भूतकाळातील इतिहासात त्याने आम्हाला काय शिकविले, हे आपण विसरू, याखेरीज भविष्याबद्दल आम्हाला भय बाळगण्याचे काहीही कारण नाही.”

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी “भूतकाळातील इतिहास” संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या काळात पुन्हा घडविला जाईल. यहूदाच्या वंशातील सिंहाने अंतिम संदेशाची मोहरे उघडली आहेत आणि आपल्या लोकांना चाळीसाव्या वचनातील गुप्त इतिहासाकडे नेले आहे. तेथे त्याने आपल्या लोकांना केवळ त्याचे भविष्यवाणीविषयक वचन समजून घेण्यासच नव्हे, तर अंतिम संकटात त्याचे प्रतिनिधी होऊ घातलेल्या त्याच्या लोकांपैकी असण्यास पात्र असा अनुभव प्राप्त करण्याचा विशेषाधिकार आणि जबाबदारीही शिकविली.

त्या लोकांच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांपैकी एक असे आहे की, सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात कसे चालावे हे त्यांना ठाऊक आहे. तो प्रकाश म्हणजे चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासाचा प्रकाश होय, जो संयुक्त राज्यांमध्ये पशूच्या प्रतिमेची उभारणी करण्यामध्ये गुंतलेल्या धार्मिक, राजकीय, सामाजिक आणि आर्थिक गतीमानतेचे सूक्ष्म तपशिलांसह वर्णन करतो. या पवित्र इतिहासासंबंधी ओळखला जाणारा प्रकाश “line upon line, from here a little and there a little” या तत्त्वाच्या अनुप्रयोगातून उत्पन्न होतो; आणि तोच तो प्रकाश आहे, जो भूतकाळातील छळ पुन्हा एकदा आरंभ केले जातात तेव्हाच्या इतिहासाचे वर्णन करतो.

जे ज्ञानाच्या वृद्धीला समजतात ते ज्ञानी आहेत; आणि ज्ञानाची वृद्धी पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीशी संबंधित आहे; आणि ज्ञानी लोक त्या इतिहासाच्या आगमनापूर्वी जगामध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा इतिहास समजून घेतील. येशू, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, एखाद्या गोष्टीचा अंत तिच्या आरंभाद्वारे नेहमीच दर्शवितो.

हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की ज्या उताऱ्यात सिस्टर व्हाइट असे ओळखून देतात की देवाचे लोक सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालतील, तो Testimonies, volume nine च्या पहिल्या अध्यायाचा निष्कर्ष आहे. हा अध्याय page eleven वर सुरु होतो; म्हणून अध्याय नऊ-अकरा येथे सुरु होतो आणि तो Sunday law चे वर्णन करत समाप्त होतो. तो त्या कालखंडाचे वर्णन करतो ज्यामध्ये beast ची image घडविली जाते आणि one hundred and forty-four thousand प्रकट होतात, परंतु केवळ त्या अध्यायाकडे अशा प्रकारे पाहण्याचा विश्वास तुमच्यात असेल तरच.

नवव्या खंडाच्या पहिल्या विभागरूपाने तो त्या ओळखीने आरंभ होतो आणि ‘राजाच्या आगमनासाठी’ हे शीर्षक वापरतो. तो स्पष्टपणे केवळ ख्रिस्ताच्या द्वितीय आगमनाचाच नव्हे, तर दहा कुमारींच्या दृष्टांताचाही संदर्भ देतो, कारण त्या विभागाचे शीर्षक पुढे पौलाचे उद्गार उद्धृत करते.

“विभाग 1—राजाच्या आगमनासाठी”

“‘अजून थोडाच काळ, आणि जो येणार आहे तो येईल, आणि विलंब करणार नाही.’ इब्री लोकांस 10:37.”

पुढील दोन वचने वगळलेली आहेत, परंतु ती या उताऱ्यातील प्रकाशात भर घालतात.

कारण अजून थोडाच वेळ आहे, आणि जो येणार आहे तो येईल, व विलंब करणार नाही. आता न्यायी मनुष्य विश्वासाने जगेल; पण जर कोणी मागे हटला, तर माझ्या जीवाला त्याच्यात आनंद राहणार नाही. पण आम्ही विनाशाकडे मागे हटणाऱ्यांपैकी नाही; तर आत्म्याच्या तारणासाठी विश्वास ठेवणाऱ्यांपैकी आहोत. इब्री लोकांस 10:37-39.

पौल हबक्कूकाचा संदर्भ देत होता, जिथे विश्वासू शहाण्या कुमारिका यांची तुलना त्या लोकांशी केली आहे ज्यांच्याविषयी पौल म्हणतो, “जे मागे हटून विनाशाकडे जातात.” हबक्कूकाने हे अशा प्रकारे म्हटले:

पाहा, ज्याचा आत्मा गर्वाने फुगलेला आहे तो त्याच्यात सरळ नाही; पण धर्मी मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल.
हबक्कूक २:४.

हबक्कूकचा विलंबकाळ हा दहा कुमारींच्या विलंबकाळाच आहे, आणि येऊ घातलेल्या राजाविषयीचा तो अध्याय, इब्री लोकांस पत्रातील पौलाच्या शब्दांच्या संबंधाने, एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात या अध्यायाची परिपूर्ण पूर्तता व उपयोग निश्चित करतो. तो काळ ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला आणि रविवारच्या कायद्यापर्यंत समाप्त होतो; तोच लाओदिकीय आद्द्वेंटिझमचा अंतिम संकट आहे, जे दहा कुमारींच्या दृष्टांतात रविवारच्या कायद्याच्या वेळी स्वभावाचे प्रकटीकरण आहे. अध्यायातील शेवटचे परिच्छेद रविवारच्या कायद्याविषयी बोलतात, आणि अध्यायाची सुरुवात ११ सप्टेंबर, २००१ याविषयी बोलून होते.

“अंतिम संकटकाळ”

“आपण शेवटच्या काळात जगत आहोत. जलद गतीने पूर्ण होत असलेली काळाची चिन्हे जाहीर करीत आहेत की ख्रिस्ताचे आगमन अगदी समीप आहे. आपण ज्या दिवसांत जगत आहोत ते गंभीर आणि महत्त्वपूर्ण आहेत. देवाचा आत्मा हळूहळू, परंतु निश्चितपणे, पृथ्वीवरून मागे घेतला जात आहे. देवाच्या कृपेचा तिरस्कार करणाऱ्यांवर आपत्ती आणि न्यायनिर्णय आधीच कोसळू लागले आहेत. स्थल आणि समुद्रावरील आपत्ती, समाजाची अस्थिर अवस्था, युद्धाच्या धोक्याच्या सूचना, ही सर्व अपशकुनी आहेत. त्या अत्यंत महान परिणामांच्या निकट येत असलेल्या घटनांचे पूर्वसूचन करीत आहेत.”

“दुष्टतेच्या शक्ती आपापल्या सैन्यांना एकत्र आणून संघटित करीत आहेत. त्या स्वतःला अंतिम महान संकटासाठी बळकट करीत आहेत. आपल्या जगात लवकरच मोठे बदल घडून येणार आहेत, आणि अंतिम हालचाली अतिशय वेगाने घडतील.”

“जगातील परिस्थिती दर्शविते की संकटमय काळ अगदी आपल्या उंबरठ्यावर येऊन ठेपला आहे. दैनंदिन वृत्तपत्रे निकट भविष्यकाळात होऊ घातलेल्या भयंकर संघर्षाच्या चिन्हांनी परिपूर्ण आहेत. उघडपणे होणारे दरोडे वारंवार घडत आहेत. संप सर्वत्र सामान्य झाले आहेत. चोरी आणि खून चहूकडे घडत आहेत. दुष्टात्म्यांनी ग्रस्त झालेले लोक पुरुष, स्त्रिया आणि लहान मुलांचे प्राण घेत आहेत. मनुष्य दुर्व्यसनांनी मोहित झाले आहेत, आणि प्रत्येक प्रकारचे दुष्टपण सर्वत्र प्रबळ झाले आहे.

“शत्रू न्यायाचा विपर्यास करण्यात आणि मनुष्यांच्या अंतःकरणात स्वार्थलाभाची इच्छा भरून टाकण्यात यशस्वी झाला आहे. ‘न्याय दूर उभा आहे; कारण सत्य रस्त्यावर पडले आहे, आणि सरळपणा आत येऊ शकत नाही.’ यशया ५९:१४. महानगरांत दारिद्र्य व दैन्य यात जीवन कंठणाऱ्या, अन्न, निवारा आणि वस्त्र यांपासून जवळजवळ वंचित असलेल्या लोकांची मोठी संख्या आहे; तर त्याच नगरांत असेही लोक आहेत की ज्यांच्याकडे मनाला हवे त्यापेक्षाही अधिक आहे, जे ऐषआरामात जगतात, आणि आपला पैसा वैभवशाली सजविलेल्या घरांवर, वैयक्तिक अलंकरणावर, किंवा त्याहूनही वाईट म्हणजे विषयासक्त वासनांच्या तृप्तीवर, मद्य, तंबाखू आणि मेंदूच्या शक्तींचा नाश करणाऱ्या, मनाचा समतोल बिघडविणाऱ्या आणि आत्म्याचा अधःपात करणाऱ्या इतर गोष्टींवर खर्च करतात. उपाशी मानवतेचे आक्रोश देवापुढे वर जात आहेत, तर सर्व प्रकारच्या जुलूम आणि खंडणीद्वारे मनुष्य प्रचंड संपत्तीचे ढीग रचत आहेत.”

“एकदा, न्यूयॉर्क शहरात असताना, रात्रीच्या वेळी मला इमारती मजल्यानंतर मजले अशा रीतीने आकाशाकडे उंचावताना पाहण्यास बोलाविण्यात आले. या इमारती अग्निरोधक असल्याची हमी देण्यात आली होती, आणि त्या त्यांच्या मालकांचा व बांधकाम करणाऱ्यांचा गौरव व्हावा म्हणून उभारण्यात आल्या होत्या. या इमारती अधिकाधिक उंच उठत गेल्या, आणि त्यांत अत्यंत महागडी सामग्री वापरण्यात आली. ज्या लोकांच्या मालकीच्या या इमारती होत्या, ते स्वतःला हा प्रश्न विचारत नव्हते: ‘आपण देवाचा सर्वोत्तम रीतीने गौरव कसा करू शकतो?’

परमेश्वर त्यांच्या विचारांत नव्हता.”

“मी विचार केला: ‘अहो, जे लोक अशा प्रकारे आपली साधने गुंतवीत आहेत, त्यांनी आपला मार्ग देव जसा पाहतो तसा पाहिला असता तर किती बरे झाले असते! ते भव्य इमारती उभारत आहेत; परंतु विश्वाच्या अधिपतीच्या दृष्टीने त्यांचे हे नियोजन व कल्पनारचना किती मूर्खपणाची आहे! ते आपल्या अंतःकरणाच्या व बुद्धीच्या सर्व शक्ती लावून देवाचे गौरव कसे करावे याचा अभ्यास करीत नाहीत. त्यांनी मनुष्याचे हे पहिले कर्तव्यच नजरेआड केले आहे.’”

“ही उंच उंच इमारती उभारल्या जात असताना, त्यांच्या मालकांनी आत्मतुष्टी साधण्यासाठी व आपल्या शेजाऱ्यांच्या मत्सराला चिथावणी देण्यासाठी वापरता येईल इतका पैसा आपल्या हातात आहे, या महत्त्वाकांक्षी गर्वाने आनंद मानला. त्यांनी अशा रीतीने गुंतविलेला बऱ्याचसा पैसा पिळवणुकीने, गरीबांना निर्दयपणे पिळून काढून मिळविला होता. त्यांनी हे विसरले की स्वर्गात प्रत्येक व्यापारी व्यवहाराचा हिशेब ठेवला जातो; प्रत्येक अन्याय्य सौदा, प्रत्येक फसवे कृत्य, तेथे नोंदलेले आहे. अशी वेळ येत आहे की आपल्या फसवणुकीत व उन्मत्तपणात माणसे अशा एका मर्यादेपर्यंत पोहोचतील की प्रभु त्यांना ती ओलांडू देणार नाही, आणि त्यांना कळेल की यहोवाच्या सहनशीलतेलाही एक सीमा आहे.”

“यानंतर माझ्या दृष्टीसमोर जे दृश्य आले ते आगीच्या इशाऱ्याचे होते. लोकांनी उंच व कथितरीत्या अग्निरोधक इमारतीकडे पाहून म्हटले: ‘त्या पूर्णपणे सुरक्षित आहेत.’ परंतु त्या इमारती जणू काही डांबराच्या बनलेल्या असल्याप्रमाणे भस्मसात झाल्या. अग्निशामक यंत्रणा त्या विनाशाला रोखण्यासाठी काहीही करू शकली नाही. अग्निशामकांना ती यंत्रे चालविता आली नाहीत.”

“मला अशी सूचना देण्यात आली आहे की, जेव्हा प्रभूची वेळ येईल, आणि अभिमानी, महत्त्वाकांक्षी मनुष्यांच्या अंतःकरणांत काहीही बदल घडलेला नसेल, तेव्हा मनुष्यांना असे आढळून येईल की जी हातरूपी शक्ती तारण करण्यास समर्थ होती, ती नाश करण्यासही समर्थ असेल. पृथ्वीवरील कोणतीही सत्ता देवाचा हात थांबवू शकत नाही. इमारती उभारताना असे कोणतेही साहित्य वापरता येणार नाही की ज्यामुळे देवाच्या ठरवलेल्या वेळी—मनुष्यांनी त्याच्या नियमशास्त्राकडे केलेल्या दुर्लक्षाबद्दल आणि त्यांच्या स्वार्थी महत्त्वाकांक्षेबद्दल प्रतिशोध पाठविण्यासाठी—त्यांना विनाशापासून सुरक्षित ठेवले जाईल.”

शिक्षक आणि राजकारणी यांच्यामध्येसुद्धा सध्याच्या समाजस्थितीच्या मुळाशी असलेल्या कारणांचे आकलन करणारे फार थोडे आहेत. ज्यांच्या हाती राज्यकारभाराची सूत्रे आहेत, ते नैतिक अधःपतन, दारिद्र्य, निराधारता आणि वाढत चाललेला गुन्हेगारीपणा या समस्यांचे निराकरण करू शकत नाहीत. व्यापारव्यवहार अधिक सुरक्षित पायावर उभे करण्यासाठी ते व्यर्थ झगडत आहेत. जर मनुष्य देवाच्या वचनाच्या शिकवणीकडे अधिक लक्ष देईल, तर त्यांना गोंधळात टाकणाऱ्या समस्यांचे समाधान त्यांना सापडेल.

“ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी अगदी थोड्याच काळापूर्वी जगाची जी स्थिती असेल, तिचे वर्णन पवित्र शास्त्रांत केले आहे. जे लोक लूटमार व अन्यायकारक दडपशाही यांद्वारे मोठी संपत्ती साठवीत आहेत, त्यांच्याविषयी असे लिहिले आहे: ‘तुम्ही शेवटच्या दिवसांसाठी धन साचवून ठेवले आहे. पाहा, तुमची शेतं कापणाऱ्या मजुरांची जी मजुरी तुम्ही कपटाने रोखून धरली आहे, ती हाक मारत आहे; आणि कापणी करणाऱ्यांच्या आक्रोशाचा नाद सेनाधीश परमेश्वराच्या कानी पोहोचला आहे. तुम्ही पृथ्वीवर सुखविलासात जगलात आणि उन्मत्तपणे वागलात; कत्तलीच्या दिवसाप्रमाणे तुम्ही आपली हृदये पुष्ट केली आहेत. तुम्ही नीतिमानाला दोषी ठरविले आणि ठार मारिले; तो तुमचा प्रतिकार करीत नाही.’ याकोब 5:3-6.”

“परंतु काळाच्या जलद पूर्ण होत असलेल्या चिन्हांनी दिलेल्या इशाऱ्यांकडे कोण लक्ष देतो? जगिक लोकांवर त्यांचा कोणता ठसा उमटतो? त्यांच्या वृत्तीत कोणता बदल दिसून येतो? नोहाच्या काळातील जगातील रहिवाशांच्या वृत्तीमध्ये जितका दिसून आला होता, त्यापेक्षा अधिक नाही. सांसारिक व्यवहार आणि सुखोपभोग यांत गर्क झालेल्या जलप्रलयपूर्व लोकांना ‘पूर आला आणि सर्वांना वाहून नेले, तोपर्यंत काहीच कळले नाही.’ मत्तय 24:39. त्यांना स्वर्गातून पाठविलेल्या इशाऱ्यांचा लाभ झाला होता, परंतु त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला.

आणि आजही जग, देवाच्या इशान्याच्या वाणीविषयी पूर्णपणे उदासीन राहून, अनंतकाळच्या विनाशाकडे धाव घेत आहे.”

“जग युद्धाच्या आत्म्याने ढवळून निघाले आहे. दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या पूर्ण पूर्ततेपर्यंत पोहोचली आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांमध्ये उल्लेख केलेली संकटाची दृश्ये घडून येतील.”

““पहा, परमेश्वर पृथ्वी ओसाड करीत आहे, तिला उजाड करीत आहे, तिला उलथापालथ करीत आहे, आणि तिच्या रहिवाशांना चार दिशांना विखुरून टाकीत आहे.... कारण त्यांनी नियमांचे उल्लंघन केले, विधी बदलला, सनातन करार मोडला. म्हणून शापाने पृथ्वीचा ग्रास केला आहे, आणि तिच्यामध्ये राहणारे उजाड झाले आहेत.... डफांच्या आनंदाचा आवाज थांबला आहे, उल्हास करणाऱ्यांचा गजर संपला आहे, वीणेचा आनंद थांबला आहे.’ यशया 24:1-8.

“‘हाय त्या दिवसासाठी! कारण परमेश्वराचा दिवस जवळ आला आहे, आणि तो सर्वशक्तिमानाकडून येणाऱ्या संहाराप्रमाणे येईल.... बियाणे त्यांच्या ढेकळांखाली सडून गेले आहे, कोठारे उजाड पडली आहेत, धान्यकोठे पाडून पडली आहेत, कारण धान्य वाळून गेले आहे. पशू कसे करुण स्वर काढतात! गुरांचे कळप व्याकुळ झाले आहेत, कारण त्यांना कुरण नाही; होय, मेंढ्यांचे कळपही उजाड झाले आहेत.’ ‘द्राक्षवेल सुकून गेली आहे, आणि अंजिराचे झाड क्षीण झाले आहे; डाळिंबाचे झाड, खजुराचे झाडही, आणि सफरचंदाचे झाड, म्हणजे शेतातील सर्व वृक्ष, वाळून गेले आहेत; कारण मनुष्यपुत्रांपासून आनंद कोमेजून गेला आहे.” योएल 1:15-18, 12.

“‘माझे अंतःकरण अतिशय व्यथित झाले आहे; ... मी स्वस्थ राहू शकत नाही, कारण हे माझ्या जीव, तू रणशिगाचा नाद, युद्धाचा इशारा ऐकला आहेस. विनाशावर विनाश अशी आरोळी दिली जाते; कारण संपूर्ण देश उजाड झाला आहे.’ यिर्मया 4:19, 20.”

“‘मी पृथ्वी पाहिली, आणि पाहा, ती निराकार व शून्य होती; आणि आकाश पाहिले, आणि त्यांत प्रकाश नव्हता. मी पर्वत पाहिले, आणि पाहा, ते थरथरत होते, आणि सर्व टेकड्या हलकेहलके डोलत होत्या. मी पाहिले, आणि पाहा, तेथे मनुष्य नव्हता, आणि आकाशातील सर्व पक्षी उडून गेले होते. मी पाहिले, आणि पाहा, फलद्रूप प्रदेश अरण्य झाला होता, आणि त्यातील सर्व नगरे पाडली गेली होती.’ पदे २३-२६.”

““‘हाय! कारण तो दिवस महान आहे, त्यासारखा दुसरा कोणी नाही; तो याकोबाच्या संकटकाळाचाच आहे; तरी तो त्यातून तारण पावेल.” यिर्मया 30:7.

“या जगतातील सर्वांनी देवाविरुद्ध शत्रूची बाजू घेतलेली नाही. सर्वच अविश्वासू झालेले नाहीत. काही थोडे विश्वासू असे आहेत की जे देवाशी खरे राहिले आहेत; कारण योहान लिहितो: ‘येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात.’ प्रकटीकरण 14:12. लवकरच देवाची सेवा करणारे आणि त्याची सेवा न करणारे यांच्यामध्ये युद्ध प्रखरतेने छेडले जाईल. लवकरच जे काही हलविले जाऊ शकते ते सर्व हलविले जाईल, म्हणजे जे हलविले जाऊ शकत नाही ते टिकून राहावे.”

“सैतान हा बायबलचा परिश्रमी विद्यार्थी आहे. त्याला ठाऊक आहे की त्याचा काळ अल्प आहे, आणि तो या पृथ्वीवर परमेश्वराच्या कार्याला प्रत्येक टप्प्यावर विरोध करण्याचा प्रयत्न करतो. स्वर्गीय तेज आणि गतकाळातील छळांची पुनरावृत्ती यांचे मिश्रण जेव्हा होईल, तेव्हा पृथ्वीवर जिवंत असणाऱ्या देवाच्या लोकांचा अनुभव कसा असेल, याची कल्पनाही देता येणार नाही. ते देवाच्या सिंहासनापासून निघणाऱ्या प्रकाशात चालतील. देवदूतांच्या माध्यमाने स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये सतत संपर्क राहील. आणि सैतान, दुष्ट देवदूतांनी वेढलेला, आणि स्वतःलाच देव असल्याचा दावा करीत, शक्य असल्यास निवडलेल्यांनाही फसविण्यासाठी, सर्व प्रकारची चिन्हे व अद्भुते करील. देवाच्या लोकांना चमत्कार करण्यात आपली सुरक्षितता सापडणार नाही, कारण जे चमत्कार केले जातील त्यांची सैतान नक्कल करील. देवाचे परीक्षित व सिद्ध झालेले लोक आपले सामर्थ्य Exodus 31:12-18 मध्ये सांगितलेल्या चिन्हात शोधतील. त्यांनी जिवंत वचनावर आपली भूमिका घ्यावी: ‘असे लिहिले आहे.’ हाच एकमेव पाया आहे ज्यावर ते सुरक्षितपणे उभे राहू शकतात. ज्यांनी देवाशी केलेला आपला करार

मोडला आहे, ते त्या दिवशी देवावाचून आणि आशेवाचून असतील.”

देवाचे उपासक विशेषतः चौथ्या आज्ञेबद्दलच्या त्यांच्या आदरामुळे ओळखले जातात, कारण ती देवाच्या सर्जनशील सामर्थ्याचे चिन्ह आहे आणि मनुष्याने त्याला अर्पण करावयाच्या आदर व वंदनावरील त्याच्या हक्काची साक्ष आहे. दुष्ट लोक सृष्टीकर्त्याच्या स्मारकाला पाडून टाकण्याच्या आपल्या प्रयत्नांनी आणि रोमच्या संस्थेला उंचावण्याच्या कृतींनी ओळखले जातात. या संघर्षाच्या निर्णायक प्रसंगी सर्व ख्रिस्ती जग दोन मोठ्या वर्गात विभागले जाईल—जे देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास पाळतात, आणि जे पशू व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि त्याची खूण स्वीकारतात. जरी चर्च आणि राज्य सर्वांना, 'लहान आणि मोठे, श्रीमंत आणि गरीब, स्वतंत्र आणि दास,' पशूची खूण स्वीकारण्यास भाग पाडण्यासाठी आपली सत्ता एकत्र करतील, तरीही देवाचे लोक ती स्वीकारणार नाहीत. प्रकटीकरण 13:16. पाटमॉसचा संदेश 'जे पशूवर, त्याच्या प्रतिमेवर, त्याच्या खूपेवर आणि त्याच्या नावाच्या संख्येवर जय मिळवून निघाले होते, ते देवाच्या वीणा हातात घेऊन काचेच्या समुद्रावर उभे आहेत,' असे पाहतो; आणि ते मोशेचे व कोकराचे गीत गात आहेत. प्रकटीकरण 15:2.

“भीषण परीक्षा व क्लेश देवाच्या लोकांची वाट पाहत आहेत. युद्धाचा आत्मा पृथ्वीच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत राष्ट्रांना ढवळून काढित आहे. परंतु येऊ घातलेल्या संकटाच्या काळाच्या मध्येमध्ये,—असा संकटाचा काळ की जसा राष्ट्र अस्तित्वात आल्यापासून कधीच झाला नाही,—देवाचे निवडलेले लोक अढळ उभे राहतील. सैतान व त्याची सेना त्यांचा नाश करू शकणार नाही, कारण सामर्थ्यात पराक्रमी देवदूत त्यांचे संरक्षण करतील.” Testimonies, volume 9, 11–17.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार, जे “देवाचे पारखलेले व सिद्ध झालेले लोक” आहेत, त्याचे “निवडलेले लोक” आहेत, ते “अचल उभे राहतील” जेव्हा “भूतकाळातील छळ” पुन्हा घडतील. ते ज्या प्रकाशात “चालतील” तो सातव्या मुद्रेच्या संदेशाचा प्रकाश आहे, जो मध्यरात्रीचा आक्रोश आहे, जो पशूच्या प्रतिमेच्या गठनाची ओळख करून देणारा प्रकाश आहे.